

EL BON PASTOR

HOMILIA EN EL FUNERAL DE
Mn. JOAN GALTÉS I PUJOL

31 ■ JULIOL ■ 2021

Estic segur que Mn. Joan Galtés, així com tots nosaltres, ha fet seva moltes vegades la pregària amb la que finalitza el llibre de l'Apocalipsi: «Maranàtà, Veniu, Senyor Jesús» (Ap. 22,20).

El Senyor ha vingut a buscar-lo. I li ha dit, com tantes altres vegades en la seva vida: «Vine i segueix-me». I aquesta vegada, com va intentar fer-ho sempre al llarg de la seva vida, l'ha seguit amb goig i amb pau. Nosaltres, els que ens quedem a la terra, sentim el dolor de la separació, però el que se'n va rere el Senyor sent el goig i la pau.

Això era el que Mn. Joan Galtés ens comunicava a la carta que va escriure amb motiu de la celebració dels seus 50 anys de ministeri presbiteral, que coincidiria precisament amb la data del 7 de novembre d'aquest any 2021. Al final de la seva carta, prenent una afirmació de Sant Agustí continguda a *La Ciutat de Déu* (XXII,30), escrivia el següent:

*Allà descansarem i veurem,
veurem i estimarem,
estimarem i lloarem.
Aquesta serà la fi que no té fi.*

¿No ens consola i ens omple de pau pensar que al final de la vida, després del dolor, dels sofriments, així com també de les alegries i consols, ens trobarem en la presència del Déu de la Vida que vol acollir-nos a tots perquè descansem als seus braços amorosos, perquè puguem contemplar-lo cara a cara i puguem lloar-lo per sempre?

Mn. Joan Galtés deia que quan pensava en aquests 50 anys de ministeri presbiteral, el primer que li venia al cap era el record agraït per la crida del Senyor i per la gent que ha trobat en el camí al llarg d'aquests anys de ministeri.

Avui, nosaltres, volem recordar la vida i la història, les trobades amb Mn. Galtés i donar gràcies a Déu per la seva persona, pels seus bons consells, pel seu bon fer, per tot el bé que ha fet a l'Església que pelegrina a Barcelona des dels diferents encàrrecs que ha rebut de part dels bisbes.

És de ben nascuts ser agraïts i no sempre som prou agraïts amb Déu i amb les persones que trobem en el nostre camí. L'Eucaristia és acció de gràcies. Donem gràcies a Déu pel preciós do de Jesucrist, el Fill de Déu, pel preciós do de la fe, pel regal de les persones que tenim al nostre costat i per la persona de Joan Galtés. Gràcies, Senyor, tot ve de tu i tot torna a tu. Et beneïm i et lloem.

A la seva carta, ens parlava també de la fidelitat. Paraula molt bella que ens remet a alguna cosa que és fonament de la nostra fe: Déu és fidel, Déu no defrauda. Déu manté la seva promesa i la seva Paraula per sobre de les nostres infidelitats. I aquesta fe és la que ens permet continuar avançant amb esperança.

En aquesta Eucaristia demanem a Déu que tingui misericòrdia del nostre germà Mn. Joan, que li perdoni totes les seves faltes, pecats i infidelitats.

Avui també preguem a Déu que concedeixi a Mn Joan el do de poder contemplar el seu rostre, de cantar les seves lloances i de viure eternament en la seva presència. ¿Podem demanar res millor per a aquest germà que avui enterrem en feblesa, però amb gran confiança i amb l'esperança de poder retrobar-lo un dia en la presència de Déu?

Mn Joan deia a la seva carta que moltes vegades li venien al cap les belles paraules de sant Pere a Jesús, recollides en el passatge evangèlic sobre el discurs del pa de Vida a Cafarnaüm: «Senyor, a qui anirem? Només Vós teniu paraules de vida eterna» (*Jn* 6,68).

Mn Joan Galtés acabava la seva carta referint-se al futur i deia: «És veritat que l'esforç, les dificultats, les proves no s'acaben mai a la vida. Fins i tot, augmenten amb el pas del temps i experimentem que la vida és combat, és *lluita: Militia est vita hominis super terram (Job 7,1)*»”.

I continuava dient: «Els que ens hem revestit de Crist pel Baptisme i els que immerescudament i amb immensa gratitud hem actuat ‘en la persona del Crist’ pel sagrament de l’Orde, tenim la certesa que el Senyor ens va guiant per camins de pau, d’amor, de reconciliació. Per camins de misericòrdia!»

I concloïa dient: «Miro, doncs, el futur amb esperança».

Gràcies, benvolgut Mn. Joan Galtés, per les teves paraules d'esperança; les teves últimes paraules que has volgut que guardem de la teva persona. Entronquen molt bé amb les que ens ha deixat el papa Francesc en l'Exhortació Apostòlica *Evangelii Gaudium*: «No ens deixem robar l'alegria evangelitzadora! No ens deixem robar l'esperança!» (EG, 83.86).

Benvolgut Joan Galtés: Et deixem en les millors mans, les de Déu, que és Pare de tots i en les de la Mare de Déu de la Mercè, la nostra Mare i a la qual tu tenies tanta devoció. Descansa en pau germà.

Que puguis veure, lloar i estimar per sempre a qui ha estat el fonament de la teva vida. A Ell sigui la glòria i la lloança pels segles dels segles. Amén.

**+ Card. Joan Josep Omella
Arquebisbe de Barcelona**